

WITTEVEEN
VISUAL ART CENTRE
MAGAZINE

WITTEVEEN VISUAL ART CENTRE

12 SEPTEMBER 2015 T/M 5 DECEMBER 2015

GASTEN

GALERIE WIT

19 NOVEMBER T/M 5 DECEMBER 2015

VER. BEDRIJFSCOLLECTIES NEDERLAND

15 DECEMBER 2015 T/M 15 JANUARI 2016

EXPOSITIES

EN GASTEN

12 SEP '15 T/M 15 JAN '16

EXPOSITIES EN GASTEN

12 SEPTEMBER 2015 T/M 15 JANUARI 2016

TENTOONSTELLINGEN

12 SEPTEMBER 2015 openen we het nieuwe kunstseizoen met 25 tekenaars: TEKENINGENFESTIVAL #2.

We hopen een prachtig overzicht te geven van hedendaagse tekenaars in Nederland, er zitten zowel bekende als nieuwe tekenaars van de galerie bij.

(in alle zalen, t/m 10 oktober 2015, zie pag. 4 t/m 13)

Ook staan we van **16 T/M 20 SEPTEMBER 2015** op AMSTERDAM DRAWING met een 14-tal kunstenaars en hopen u daar weer te ontmoeten!

Vanwege deze september aandacht voor tekenen maken we ook plaats voor het DRAWING CENTRE DIEPENHEIM, Nederlands enige centrum voor tekenkunst, geschreven door de (mede)oprichter Arno Kramer.

(zie pag. 12 t/m 13)

Op **17 OKTOBER 2015** openen we de duo tentoonstelling van LYDIA SCHOUTEN en DIANA BLOK, en die opening wordt verricht door mevr. MIRJAM WESTEN, conservator hedendaagse kunst in het Museum voor Moderne Kunst in Arnhem.

(in alle zalen, t/m 14 november 2015, zie pag. 14 t/m 17)

Op **21 NOVEMBER 2015** openen we met nieuw werk van WOUTER VAN RIESSEN (space 1+2).

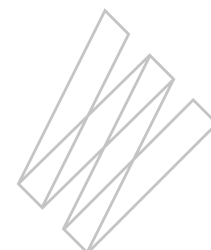
In deze periode is GALERIE WIT weer te gast in beide achterzalen (space 4+5), met als hoofdpersoon herman de vries, Nederlands' vertegenwoordiger op de huidige Biënnale van Venetië.

(t/m 5 december 2015, zie pag. 18 t/m 22)

Op **17 DECEMBER 2015** opent de Vereniging Bedrijfscollecties Nederland haar eigen tentoonstelling VBCN TIEN JAAR JONG. Vincent van Velsen en Alix de Massiac hebben de VBCN curatorenprijs gewonnen met hun concept VBCN 10 jaar jong, en zullen de expositie samenstellen. Zij verzorgen ook een eigen publikatie.

(in alle zalen, t/m 16 januari 2016, feestdagen gesloten, zie pag. 23)

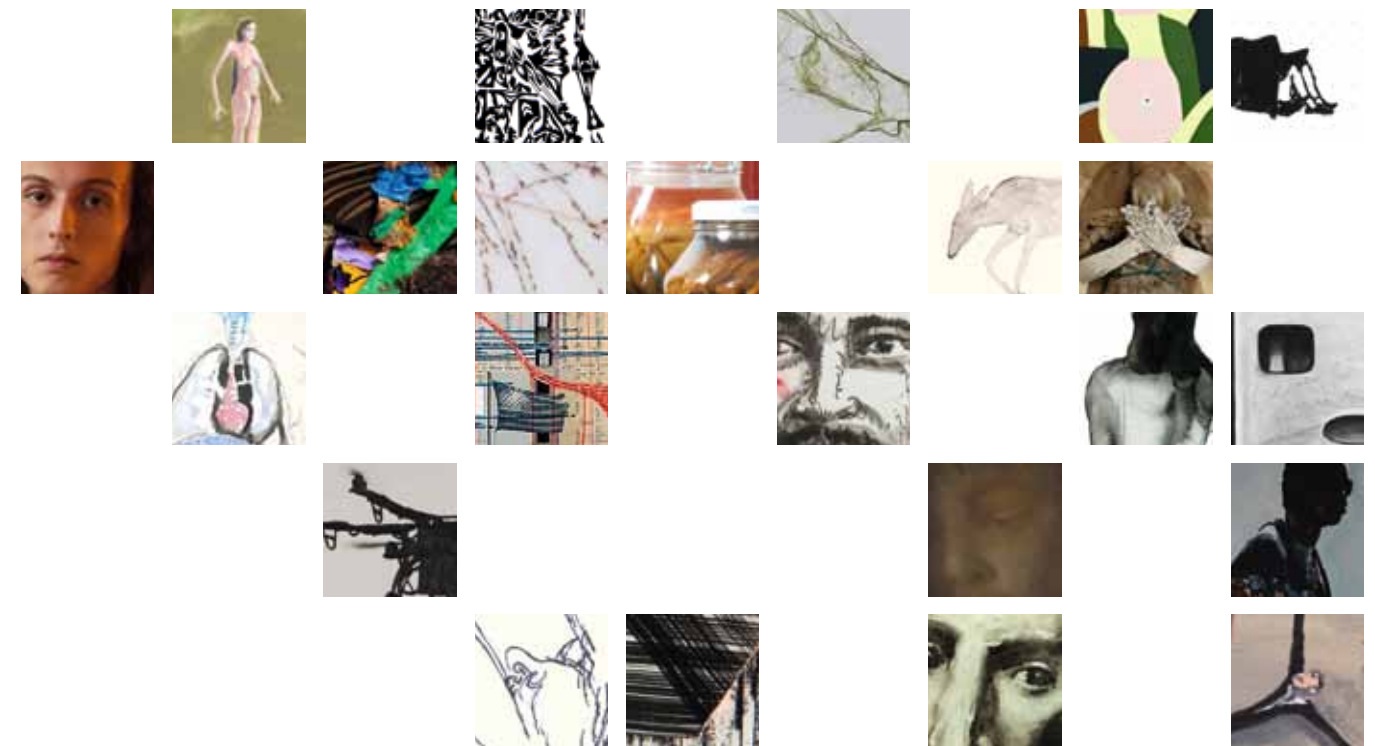
*Met vriendelijke groet,
Oeke Witteveen*

WITTEVEEN
VISUAL ART CENTRE

WITTEVEEN VISUAL ART CENTRE
KONIJNENSTRAAT 16A
1016 SL AMSTERDAM

T: 0031 (0)20 6239684
E: oeke@xs4all.nl
www.witteveenvisualart.nl

WITTEVEEN VISUAL ART CENTRE

SPACE 1-5

TEKENINGENFESTIVAL #2

12 SEPTEMBER T/M 10 OKTOBER 2015

WITTEVEEN VISUAL ART CENTRE

SPACE 1-5

DIANA BLOK | LYDIA SCHOUTEN

17 OKTOBER T/M 14 NOVEMBER 2015

GALERIE WIT BIJ WITTEVEEN #8

SPACE 4+5

herman de vries | NAN GROOT ANTINK

JOOS VAN DE PLAS | FLOS POL

19 NOVEMBER T/M 5 DECEMBER 2015

WITTEVEEN VISUAL ART CENTRE

SPACE 1+2

WOUTER VAN RIESSEN

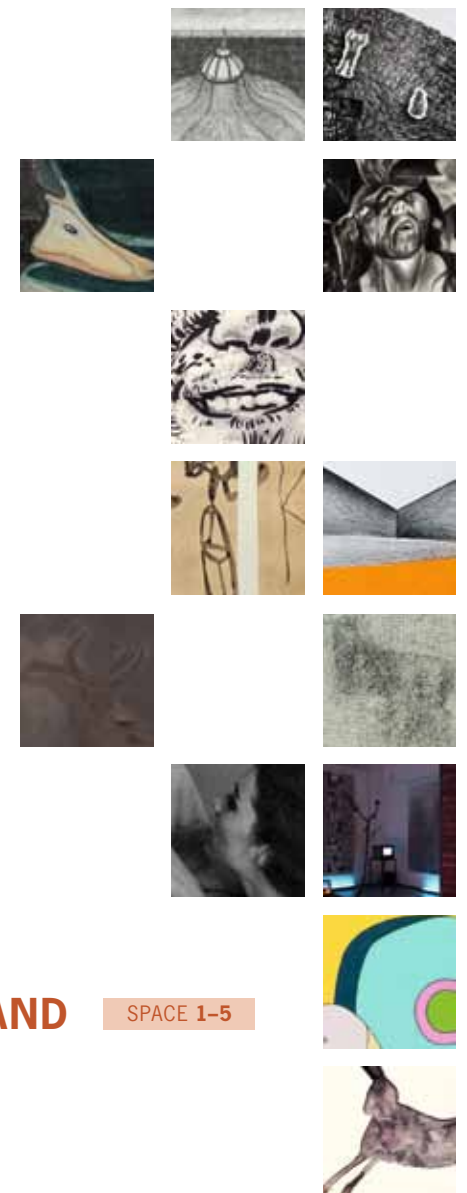
21 NOVEMBER T/M 5 DECEMBER 2015

VERENIGING BEDRIJFSCOLLECTIES NEDERLAND

SPACE 1-5

VBCN 10 JAAR JONG

17 DECEMBER 2015 T/M 15 JANUARI 2016

WVAC | TEKENINGENFESTIVAL #2 SPACE 1-5

**RON AMIR | KARIN ARINK | IRINA BIRGER
ROBBIE CORNELISSEN | FRANS FRANCISCUS
ANITA GROENER | LENNEKE VAN DER GOOT
ROSEMIN HENDRIKS | CAREN VAN HERWAARDEN
TJIBBE HOOGHIEMSTRA | NOUR-EDDINE JARRAM
JELLE KAMPEN | PAUL KLEMMANN | INGER KOLFF
ARNO KRAMER | GEBROEDERS MIEDEMA
ROMY MUIJRERS | PAUL NASSENSTEIN
STIJN PEETERS | NICOLE SCHULZE
ROLAND SOHIER | MONIQUE TEMMEN
TERRY THOMPSON | HANS DE WIT
12 SEPTEMBER T/M 10 OKTOBER 2015**

GRAAG NODIGEN WIJ U UIT VOOR DE **OPENING** VAN DE EXPOSITIE OP ZATERDAG **12 SEPTEMBER 2015** TUSSEN 16.00 EN 18.00 UUR.

TWEDE TEKENINGENFESTIVAL

tekst Arno Kramer, augustus 2015

Hedendaagse tekenkunst staat al enkele decennia in de belangstelling als autonome kunst discipline, al krijgt ze nog lang niet de aandacht die, gezien de hedendaagse ontwikkelingen, in feite gewenst is. Er zijn sporadisch museale tentoonstellingen, er is een enkele specialistische beurs, zoals DRAWING NOW in Parijs en AMSTERDAM DRAWING in Amsterdam. Misschien wordt de meeste aandacht aan tekenen wel gegeven door zogenaamde kunstenaarsinitiatieven en commerciële galeries. In het buitenland lijkt de aandacht gericht op hedendaagse autonome tekenkunst eveneens te groeien. Met recente monumentale publicaties zoals VITAMIN D 2 en DRAWING PEOPLE werden overzichten van de ontwikkelingen van over de hele wereld gegeven. Spijtig genoeg kwamen in deze boeken maar heel sporadisch Nederlandse kunstenaars aan bod. De oorzaak hiervan moet toch gezocht worden in de weinige contacten die er op het gebied van het tekenen blijkbaar internationaal be-

staan. Op Drawing Now in Parijs stond in het voorjaar van 2015 zelfs niet een Nederlandse galerie en dat is tekenend. In Wenen Oostenrijk is een stand van zaken rond het hedendaagse tekenen in het Albertina Museum te zien geweest, merkwaardig genoeg ook met die titel DRAWING NOW, en ook daar zijn in een groep van 35 exposerende kunstenaars alleen Marcel van Eeden en Erik van Lieshout vertegenwoordigd.

Hoewel het Drawing Centre Diepenheim in Nederland steeds meer bekendheid geniet, als specialistische plek voor tekenkunst, blijft het wenselijk Drawing Centre Diepenheim toch ook internationaler onder de aandacht te brengen. De ontwikkelingen in die Nederlandse tekenkunst zijn in vergelijking met het buitenland groot, boeiend en actueel. Dit lijkt overigens in tegenspraak met de positie van het tekenen in het algemeen op veel Nederlandse kunstacademies, want daar is het tekenen steeds meer tot een keuzevak te worden en maakt het vaak geen deel meer uit van het elementaire curriculum. Binnen de tekenkunst zijn er diverse invalshoeken en perspectieven van waaruit het medium beleefd en onderzocht kan worden. Tekenend is een medium dat vele gezichten kent, van intiem en direct, tot haast wetenschappelijk objectief, van beweeglijk, spontaan en vluchtig tot schilderachtig gelaagd. Teke-

nen kent, zoals toch algemeen bekend een lange traditie: van oudsher een communicatiemiddel, een vorm van taal, geschikt voor het visualiseren en communiceren van ideeën en gedachten. Binnen de kunsten is tekenen uiteindelijk uitgegroeid van voorbereidende schets tot autonome kunstvorm. De laatste jaren worden bovendien de grenzen van het tekenen steeds meer opgezocht. Retort Art Space, het inmiddels ter ziele gegane kunstenaarsinitiatief, daagde kunstenaars uit om vanuit het tekenen op de wand de letterlijke ruimte te verkennen. In de tentoonstelling SPACE DRAWINGS in KadE in Amersfoort, stond tekenen als sculptuur centraal. En recenter was er meer aandacht voor tekeners die werkten met bewegende beelden in getekende films.

Tekenkunst schuurt dikwijls aan tegen andere media zoals o.a. beeldhouwkunst, schilderkunst collage, fotografie en performance. Ook qua thematiek is er een enorme diversiteit, van surrealistische gefantaseerde sprookjesachtige werelden, waarin mens en dier centraal staan, exploraties van landschap- en architectuurvormen, tot pure abstracties.

Met het TWEDE TEKENINGENFESTIVAL laat Witteveen visual art centre in de enorme galerieruimten een grote variatie aan hedendaagse ontwikkelingen zien van wat kunstenaars op dit moment maken. Naast vaste kunstenaars van de galerie zijn er veel gastkunstenaars uitgenodigd om mee te doen. De galerie toont ook van een selectie groep kunstenaars werk op Amsterdam Drawing. Op deze manier wordt nog eens extra onderstreept dat Witteveen visual art centre een goed oog heeft voor de ontwikkelingen in het hedendaagse tekenen. Oke Witteveen's flexibiliteit in het ontwikkelen van ideeën voor tentoonstellingen is ongekennd, zij staat altijd open voor suggesties en heeft oog voor zowel al min of meer gevestigde kunstenaars als ook voor jonge debutanten.

TJIBBE HOOGHIEMSTRA | de Kring | 2015 | 53 x 74 cm

Tekenen is niet om het tekenen; er moet altijd een reden zijn. Die reden kan b.v. in de natuur of in gebeurtenissen gevonden worden.

Om het werk te doorgronden is het niet van wezenlijk belang om de achtergrond van het werk te kennen. De kracht van de tekenkunst moet genoeg zijn om de blik van de beschouwer te kunnen vasthouden en zijn interesse te wekken.

TJIBBE HOOGHIEMSTRA

Tekenen is de zoektocht naar oorspronkelijke beelden, het is het verkennen van de achterkant van de ziel, de geest en het hart.

ARNO KRAMER

In de tekeningen en collages van CAREN VAN HERWAARDEN kijk je naar mensen en dieren als door een röntgenbril. Het zijn fysieke werken, je ziet wezens zonder franje, ze zijn taai en trots in hun kwetsbaarheid. Je voelt hoe ze elkaar beurtelings afstoten en overeind houden: een onophoudelijk proces dat meedogenloze schoonheid oplevert.

tekst Jan Hein Sassen, 2007

ARNO KRAMER | zonder titel | 2015 | 43 x 51,6 cm

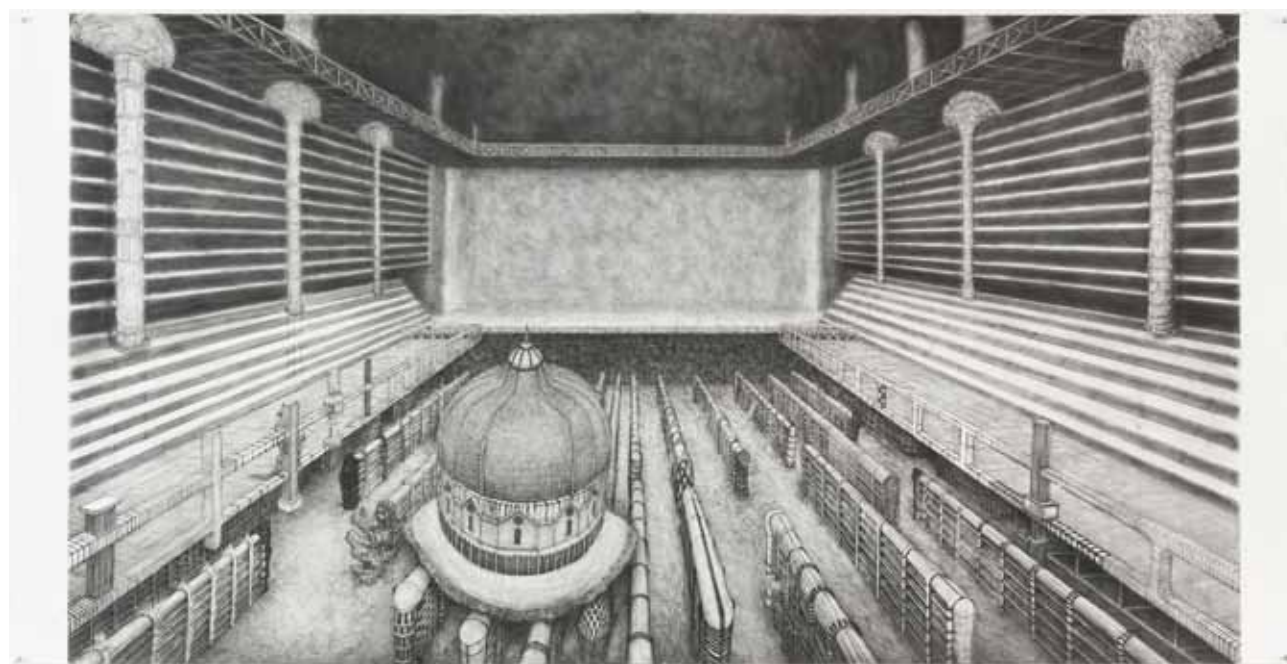
CAREN VAN HERWAARDEN | Draagbaar II | 2015 | 38 x 60 cm

ROMY MUIJERS | Terug naar de verloren tijd | 2014 | 54 x 40 cm

IRINA BIRGER | USB | 2015 | 200 x 150 cm

ROBBIE CORNELISSEN | Underworld(2) | 2014 | 120 x 240 cm

LENNEKE VAN DER GOOT | Five corners | 2015 | 30 x 25 cm

In mijn werk zoek ik naar de weg tussen mijn innerlijk tijd en de werkelijke tijd. In mijn innerlijke tijd liggen de herinneringen aan mijn verloren en onbereikbare liefde verscholen. De werkelijke tijd is nu, hierin observeer ik veranderingen van de ruimte en van mijn herinneringen door tijd. Mijn tekeningen bestaan uit verschillende lagen van tijd en ruimte waar het heden en het verleden samen komen. De figuren die zich in deze tijd verhaspeling bevinden zijn de gidsen die de kijker langs de verschijningsvormen van mijn herinneringen en de beleving van het heden voeren. Net als ik zelf, ik ga steeds terug naar een bepaalde plek of ruimte waar ik een herinnering aan mijn verloren liefde heb achter gelaten. Ik observeer wat de tijd doet met de ruimte om mij heen waar de herinner verborgen ligt, en tegelijkertijd draag ik een spiegel met me mee, de andere kant van mezelf die de verloren tijd wilt herleven. En zo probeer ik uiteindelijk het wispelturige karakter van onze plek in de tijd weer te geven terwijl ik aan het tekenen ben.

ROMY MUIJERS

IRINA BIRGER's work is dealing with iconography and connectivity using drawing, sometimes combined with other media, in installations and public art projects. At the moment Birger is working on a new series of large charcoal drawings of data cables. By drastic enlargement and isolation the cables gain a new meaning and become totems. These cables in the same way as totems help us to connect to the "other" world. The project is juxtaposing the oldest drawing technique with contemporary means of information transfer, which might become outdated in a few years.

NICOLE SCHULZE | covering ground | 2015 | 42 x 30 cm

Bij een tekening zie je de twijfel, de aarzeling, de mislukking. Je volgt hoe een kunstenaar van a naar b en naar c gaat. Een tekening zet het proces centraal en maakt dat zichtbaar. Is een uitgewerkt eindproduct interessanter dan een serie tekeningen waarin je iemands stappen kan volgen?

ROBBIE CORNELISSEN

LENNEKE VAN DER GOOT tekent, knipt en plakt, speelt met materiaal, maat en schaal; niets is wat het lijkt en toch is het beeld herkenbaar. In 2014 ontving Lenneke van der Goot de EposPress Tekeningen Prijs. Ze werd door de jury unaniem genoemd om haar combinaties van uiteenlopende beeldelementen en de surrealistische sfeer die je doet glimlachen en je naar het werk toe trekt. De uitstraling van de tekeningen is een geheimzinnige doordat de kunstenaar bizarre taferelen tekent. Steeds zijn er nieuwe details te ontdekken. De verbeelding blijft actief, je blijft kijken, je wilt weer meer zien en ontdekken.

Tekeningen zijn voor mij zelfportretten van mijn ziel. Ook als ik er niet letterlijk in ben afgebeeld, toch kom ik er in te voor-schijn, evenals mijn gedachten en diepe gevoelens.

NICOLE SCHULZE

ROLAND SOHIER | Carnal Knowledge, revisited | 2015 | 40 x 30 cm

TERRY THOMPSON | Vesalius studie | 2013 | 33 x 25 cm

Tekenaar wordt colorist. Eerdere pogingen om kleur in mijn werk te gebruiken liepen vast in de taaie, stroperige, bruine olie- en gouache. Pas met de (her)ontdekking van de gouache opent zich een palet van afgewogen tinten, rijke kleurstellingen en schilderachtige kleurzwemen. Samen met de eenvoudiger voorstellingen en het kleinere formaat levert het allerlei nieuwe mogelijkheden op. Oude motieven worden weer opgepakt, Indiase miniatures worden bron van inspiratie.

ROLAND SOHIER

De tekeningen van **TERRY THOMPSON** hebben vaak een narratief karakter en zijn vol referenties uit de kunstgeschiedenis. Vooral beelden uit de Renaissance worden gebruikt als uitgangspunt voor een tekening of een serie tekeningen. Een voorbeeld is een serie tekeningen gebaseerd op de anatomische studies van Andreas Vesalius, die geldt als voornaamste anatoom van de Renaissance. Soms gebruikt Thompson de mythologische onderwerpen die zo essentieel waren voor kunstenaars van die tijd als 'ready made metaphors'. Uiteindelijk is zijn doel een nieuw beeld dat het verleden en het heden bindt in zowel beeldtaal als in de tijdloze en onuitputtelijke thema's Eros en Thanatos ofwel erotiek en dood.

Het leven, mijn leven en mijn werk zijn innig verbonden.

STIJN PEETERS

STIJN PEETERS | Rutte 01 | 2014 | 30 x 24 cm

NOUR-EDDINE JARRAM

en plein soleil | 2015 | 30 x 21 cm

PAUL NASSENSTEIN

Trying to draw the big ape | 2015 | 15 x 10 cm

PAUL KLEMMANN

El Greco studie | 2014 | 21 x 14 cm

Er is altijd sprake geweest van een voortdurende strijd om het beeld te heroveren.

Ik kom oorspronkelijk uit een cultuur die hiermee zuinig is geweest. Ik heb altijd geprobeerd om een synthese tussen beide culturen te vinden. Ik kan nu zeggen dat de brug tussen beiden is geslagen.

De laatste jaren is er een duidelijke verschuiving aan het ontstaan. De figuratie begint zich steeds meer te manifesteren. De landschappen gebaseerd op werk van oude meesters, als ook mijn laatste serie aquarellen zijn hiervan het bewijs. Mijn Marokkaanse achtergrond speelt hierin nog steeds een rol.

NOUR-EDDINE JARRAM

Het werk van **PAUL NASSENSTEIN** wordt bevolkt door kleine figuurtjes en dieren gepositioneerd in allerlei vreemde situaties. Grote sombere niets-gebouwen, optochten nergens naar toe, een potvis in een bassin op het dak van een wolkenkrabber en hengelaars die met omgekeerde dobbers op vogels vissen zijn elementen die in z'n werk zijn terug te vinden. Semi-naïve voorstellingen worden vaak op minuscule formaten in een nauwgezette teken en schilderij stijl verbeeld. Soms lijken het verloren gewaande wrange donkere kinderboek illustraties. Associatieve voorstellingen met een narratief karakter waarin fatalisme met de nodige humor wordt bezworen.

Het is iedere ochtend een uitdaging, wakker te worden terwijl je probeert de herinnering aan de droom vast te houden.

PAUL KLEMMANN

Ik gebruik – zelfgemaakte – foto's van mijn hoofd als model voor mijn tekeningen. Tijdens het tekenen heb ik allerlei vormassociaties, die te maken hebben met mijn dagelijks leven, de dingen om mij heen die ik zie en fotografeer. Delen van bijvoorbeeld weerspiegelingen in water en motorkappen, schaduwen, gebruiksvoorwerpen, keukengereedschap, kippenbotjes, rubberbootjes, kastanjebolsters en dieren in het park komen in de tekening terecht. Heel soms wordt zo'n foto zelf het onderwerp.

ROSEMIN HENDRIKS

ROSEMIN HENDRIKS | zonder titel | 2015 | 101 x 160 cm

INGER KOLFF | zonder titel | 2014 | 65 x 50 cm

FRANS FRANCISCUS | Wiener Blut | 2015 | 35 cm x 27 cm

JELLE KAMPEN | The Iris & The Drone II | 2015 | 35 x 25 cm

KARIN ARINK | reach&grab | 2012 | 26 x 19 cm

INGER KOLFF zoekt bij het verbeelden van de mens geen realistische weergave. Haar inktfiguren hebben een emotionele lading. In haar tekeningen geeft zij op subtiële manier de sterke en gevoelige kanten van de mens weer. Zij gebruikt daarvoor gewassen inkt en pigmenten, veelal in zwart-wit.

In **F. FRANCISCUS'** zijn weelderige en bij vlagen buitenissige taferelen overbrugt en combineert hij eeuwen schilderkunst. Hij reist al tekenend en schilderend door tijd en ruimte, behandelt oude religieuze en kunsthistorische thema's op onorthodoxe, levendige en groteske manier.

Er was werk te zien van F. Franciscus in Nederland, België, Curaçao, Frankrijk, Duitsland, Verenigde Staten, Jordanië, Spanje, Zwitserland, Zuid Afrika, Groot-Brittannië, Rusland en Tsjechië.

Mijn werk kenmerkt zich door zijn gelaagdheid. Ik schilder verschillende afbeeldingen over elkaar heen waardoor er een nieuwe realiteit ontstaat. Ditzelfde gebeurt wanneer ik verschillende vormen uitknip en daarna over elkaar heen hang. Ik beschouw dit als een betrouwbare weergave van de werkelijkheid, die ook gelaagd is en waarbij alles naar elkaar verwijst. Bij collages en tekeningen voeg ik elementen samen die daardoor weer een nieuwe betekenis aangaan.

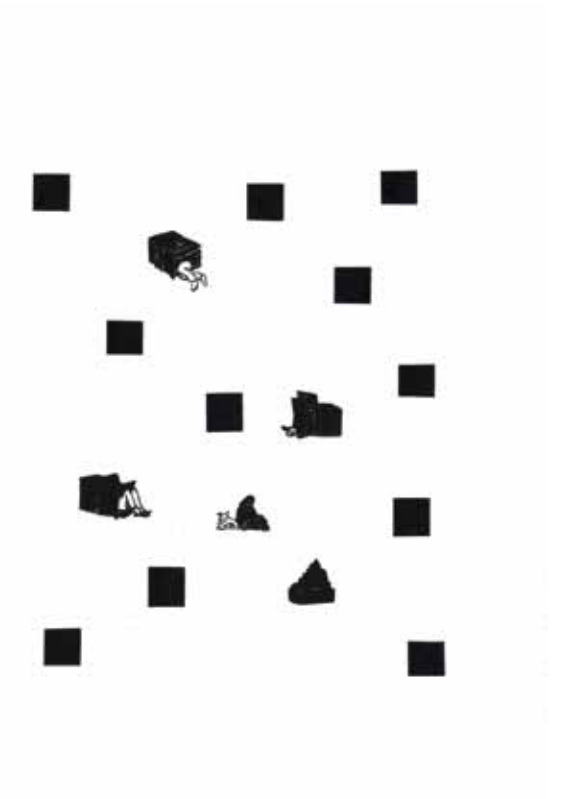
JELLE KAMPEN

Ik werk vanuit een narratieve interpretatie van wie 'ik' zou kunnen zijn – terug naar een lichamelijke ervaring van het bestaan. Deze vorm is afgeleid van het fysieke, maar omvat ook, zelfs op het niveau van het 'nu', informatie van buitenaf: van de dialog tussen 'ik' en de mensen om mij heen.

KARIN ARINK

RON AMIR | Untitled 394 | 2015 | 70 x 95 cm

ANITA GROENER | Citizen (8) | 2015 | 30 x 21 cm

ANITA GROENER's werk wijst naar ideeën en gevolgen van culturele en sociale systemen in de hedendaagse geopolitieke realiteit. Het wordt gekenmerkt door het gebruik van een monochromatisch palet en een vocabulaire dat bestaat uit minuscule teken elementen die samen een totaal beeld geven. Hierin maakt de kunstenaar strategisch gebruik van een optisch spel tussen abstractie en figuratie door patronen te tekenen die losjes gedreven worden door wiskundige, economische en theoretische principes waardoor verschillende verhoudingen zichtbaar worden. Citizen is een nieuwe serie in ontwikkeling van tekeningen, installaties en animatie sinds een werk periode in PointB, Brooklyn, New York in 2014. Anita Groener werd vorig jaar uitgenodigd door Facebook San Francisco als een van de uitgekozen kunstenaars voor Facebook's AIR Program (Artist In Residence).

RON AMIR's tekeningen en schilderijen ogen monumentaal – door de vaak indrukwekkende formaten, maar ook door de apocalyptische taferelen die doen denken aan dramatische schilderijen van Bosch en Gericault. Amir toont ondergaande steden en landschappen, met een hoofdrol voor de lijdende mens.

DRAWING CENTRE DIEPENHEIM

tekeningen links van HANNEKE FRANCKEN en rechts van ERIK ODIJK

DRAWING CENTRE DIEPENHEIM IN 2015

tekst Arno Kramer, september 2015

In 1767 werd er in Amsterdam door Pieter Myer een boek uitgegeven dat een lofdicht bevatte met de titel TRIOMF DER TEEKENKUNST. *“Toegezongen aan ... Jonas Witsen, burgemeester der stad Amsteldam ... als opper-directeur van de Teeken-Akademie der stad, en voorts aan de heeren directeurs ... ter gelegenheid dat ... burgemeesteren ... de heeren leden der Teeken-Akademie een vertrek in het stadhuis dezer stad, ter hunner oeffeninge goedgunstig hebben gelieven te verleenen.”*

In dit lofdicht, geschreven dus voor de Burgemeester van Amsterdam, gaat de schrijver zich artistiek te buiten, al dan niet in rijm, met als doel de stad te bewegen om tot een gebouw te komen waar men de edele Teekenkunst kon zien en beoefenen. In het laatste couplet van het lange vers wordt dit nog eens op deze wijze bepleit:

Men hoort de tong der Kunst den Burgervadren loven.

De Stroomgod steekt verheugd de grijze kruin naar boven,

Op 't zien dat Teekenkunst haar hatren magt ten toon,

In 't vorstlijk Stadsgebouwd geleid word naar den troon.

In 1784, 17 jaar na de publicatie van deze tekst, werd in Haarlem Teylers Museum geopend, het eerste museum in Nederland. En opvallend was dat de collectie, naast veel wetenschappelijke en natuurkundige attributen en boeken, ook al snel een enorme verzameling tekeningen en prenten bezat.

Bijna twee eeuwen later stelde kunsthistoricus Carel Blotkamp in 1973 LOF DER TEKENKUNST samen en deze tentoonstelling heb ik altijd gezien als een markeringspunt voor het hedendaagse tekenen. Carel Blotkamp heeft toen vermoedelijk in de begeleidende catalogus als eerste het begrip AUTONOME TEKENING geïntroduceerd. Het wonderlijke feit deed zich voor dat hij in de tentoonstelling, die in het Van Abbemuseum in Eindhoven plaatshad, alleen abstracte tekeningen toonde.

PETER MIEDEMA | portret | 2015 | 32 x 37 cm

Met mijn tekeningen laat ik niet het gangbare zien. Ik voel me juist geïnspireerd wanneer ik de rede loslaat. Dan opent zich een andere wereld.

PETER MIEDEMA

Mijn tekeningen zijn min of meer allegorisch. Ik beeld het gedrag van mensen af. Moraal, liefde en liefdeloosheid spelen een grote rol.

HARRY MIEDEMA

Er zijn op het moment van dit schrijven, september 2015, in Nederland niet veel gespecialiseerde instellingen met de focus op het hedendaagse tekenen. Drawing Centre Diepenheim is een van de weinige tentoonstellingsplekken in Nederland waar permanent aandacht is voor tekenen.

In 2005 organiseerde ik voor het eerst een grote tekeningen-tentoonstelling. INTO DRAWING, met werk van 22 in Nederland woonachtige kunstenaars, toerde naar vijf landen in Europa en de grote belangstelling voor dit initiatief deed me eens te meer inzien dat het goed zou zijn als er een plek kwam waar permanent hedendaagse tekeningen te zien zouden zijn. Tot mijn vreugde was Kunstvereniging Diepenheim bereid om, naast het toen al sinds 1990 tonen van beeldhouwkunst te starten met Drawing Centre Diepenheim. Sinds de oprichting in 2008 met de eerste tekeningententoonstellingen in wat nu het hoofgebouw van de vereniging wordt genoemd konden de tekeningen-tentoonstellingen vanaf 2011 in het eigen gebouw van Drawing Centre Diepenheim worden getoond. Er zijn sindsdien tentoonstellingen van verschillende aard gepresenteerd. Zowel solotentoonstellingen van Elly Strik, Shelagh Keeley (Can), Hanna Nitsch (D), Marijn Akkermans, Hans de Wit, Hannelore van

HESSEL MIEDEMA | bij het hert | 2015 | 55 x 49 cm

Mijn pastels zie ik als vertellingen die steunen op poëzie, het wonderbaarlijke en de fabel.

HESSEL MIEDEMA

HARRY MIEDEMA | Moeder en zoon | 2015 | 75 x 95 cm

Dijck (B), Bettina Krieg (D), Hans Lemmen, Renie Spoelstra, Stijn Peeters, Caren van Herwaarden en Jans Muskee. Met thematentoonstellingen zoals MYTHE EN MYSTIEK IN HET LANDSCHAP EN HET LANDSCHAP EN DE ROMANTISCHE VERLEIDING werd geprobeerd om een breed beeld van de ontwikkelingen van het hedendaagse tekenen te tonen en tevens werd gezocht naar ruimtelijk werk dat iets van de thematiek liet zien. Drawing Centre Diepenheim organiseerde eveneens een aantal Masterclasses Teken en Marcel van Eeden, Elly Strik, Shelagh Keeley, Hanna Nitsch, Stijn Peeters, Jans Muskee en Arno Kramer en een Symposium, in samenwerking met de AKI Academie voor Beeldende Kunst in Enschede.

Het contact met Diana Wind, de directeur van het Stedelijk Museum Schiedam, die in 2008 de officiële opening deed van het nieuwe gebouw, leidde er toe dat Diana Wind en ik in 2011 samen ALL ABOUT DRAWING samenstelden. Die tentoonstelling gaf een overzicht van 50 jaar Nederlandse tekenkunst met werk van 100 kunstenaars.

De toekomst ziet er voor Drawing Centre Diepenheim, als de beoogde subsidies binnen worden gehaald, rooskleurig uit. Mede door de toekenning door het Mondriaan Fonds van twee

artist in residence plekken voor tekenaars in Diepenheim. Er zijn zelfs teveel ideeën om allemaal te tonen in de reguliere vier tentoonstellingen per jaar. Dat neemt niet weg dat het streven onverminderd blijft om het beste te tonen op het gebied van het hedendaagse tekenen, om jonge kunstenaars een kans te geven zich soms te profileren in groepsexposities naast meer gelauwerde kunstenaars. Kunstenaars zullen worden uitgedaagd de grenzen van het tekenen te verkennen en de resultaten te tonen in Drawing Centre Diepenheim. Ten slotte zal de programmering voor 2016 tot 2018 mede gedaan worden door Nanette Kraaikamp als nieuwe curator tekenen voor Drawing Centre Diepenheim. ■

DRAWING CENTRE DIEPENHEIM

tekeningen links van HANS DE WIT en rechts van SANDRA KRUISBRINK

WVAC SPACE 1-5

DIANA BLOK | THE BEAUTY OF BOTH LYDIA SCHOUTEN | A SONG FOR MANNAHATA 17 OKTOBER T/M 14 NOVEMBER 2015

GRAAG NODIGEN WIJ U UIT VOOR DE **OPENING** VAN DE EXPOSITIE OP ZATERDAG **17 OKTOBER 2015** TUSSEN 16.00 EN 18.00 UUR.

THE BEAUTY OF BOTH

tekst Diana Blok, 2015

"I was not ladylike, nor was I manly. I was something else altogether. There were so many different ways to be beautiful."
Michael Cunningham/At Home in the End of the World

In 1975 maakte ik als 23 jarige in Amsterdam mijn eerste zelfportretten met als thema gender en identiteit.

Ik experimenteerde door middel van 'role-playing' hoe het voelde om in de opposite gender te stappen. Het visuele onderzoek nam de vorm aan van kleine performances die gefotografeerd werden in het atelier. Ik speelde met de deconstructie van gedragspatronen.

Mijn aankomst in Amsterdam is essentieel geweest voor mijn persoonlijke ontwikkeling en kunstenaarschap. Er heerste een sfeer van vrijheid, die voor mij ongekend was tijdens mijn jeugd in Latijns Amerika.

DIANA BLOK

Self-portrait with Flora, Amsterdam | 1975

Deze zoektocht rondom gender, identiteit en seksuele diversiteit heeft zich in mijn fotografisch oeuvre voortgezet gedurende de afgelopen 40 jaar met meerdere projecten in Nederland en in het buitenland. Meer recentelijk heb ik met dit thema gewerkt in Turkije en Brazilië.

In 2015 heb ik deze studies mogen vervolgen met de Panorama Camera van Koningin Wilhelmina, uitgeleend door Bijzondere Collecties van de Universiteitsbibliotheek Leiden voor het project 'PS Camera'. Dit voelde ik als een grote eer, mede omdat Wilhelmina het eerste vrouwelijke stadshoofd van Nederland was. Ook maakte zij deel uit van feministische acties voor gender gelijkheid.

Tegenwoordig is dit thema veel in het nieuws geweest. Ondanks positieve veranderingen op het gebied van acceptatie van seksuele diversiteit, is er ook een opmerkelijke groei van afkeer en geweld tegen individuen die een andere seksuele/gender voorkeur hebben. In Brazilië bedreigt het groeiende Evangelisme alles wat buiten de traditionele heteronormen valt. Hierdoor is er in de afgelopen 6 jaar het geweld op grond van seksuele geaardheid met 40% toegenomen.

Het project „EU TE DESAFIO A ME AMAR“ (I challenge you to love me), door mij gemaakt in Brazilië in 2014, is door deze huidige situatie ontstaan (en voorzien van een catalogus).

Deze portretten zullen de dragers van „THE BEAUTY OF BOTH“ zijn.

Zij weerspiegelen de geportretteerden, de maker en de kijker. Transseksuelen, bisexuelen, travestieten, gays, lesbiennes, interseks, cross-dressers, queers; ieder individu staat in zijn eigen kracht en schoonheid.

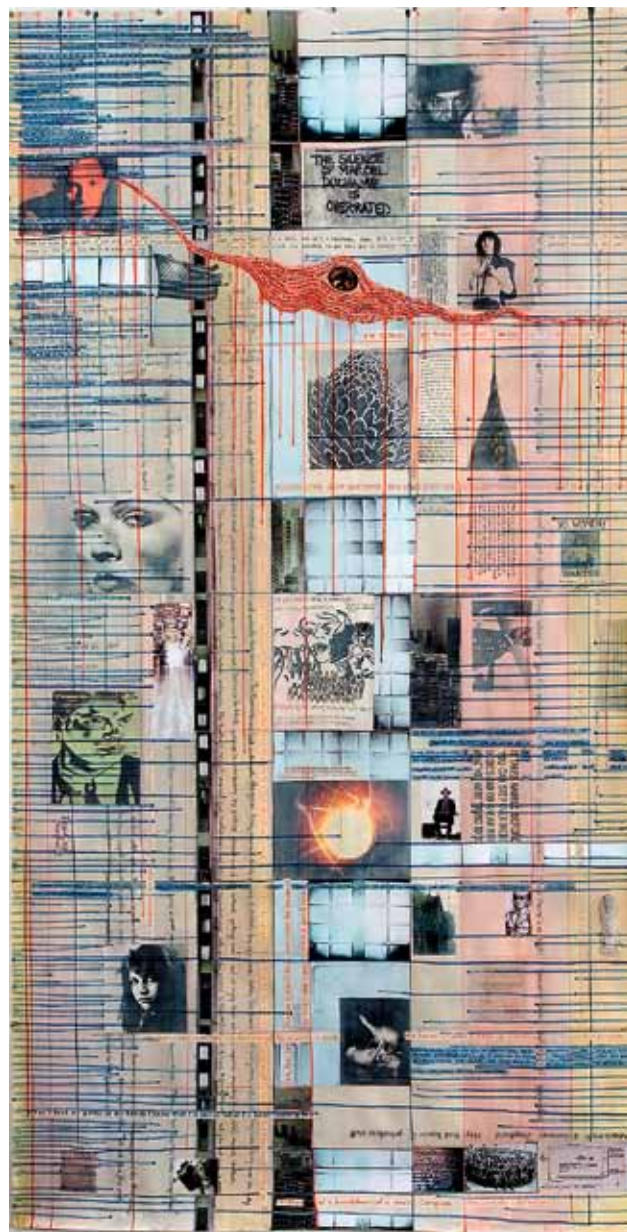
Het videomateriaal vormt een belangrijke deel van dit project. Intieme gesprekken tussen de maker en deelnemers geven een diepere dimensie aan de geportretteerden en hun leven. Een grote selectie van dit werk is niet eerder in Nederland te zien en zal bij de tentoonstelling in Witteveen visual art centre in première gaan.

DIANA BLOK | Portrait of Ricco, Rio de Janeiro | 2014

LYDIA SCHOUTEN | Bathhouse Coney Island | 2015 | 100 x 140 cm

LYDIA SCHOUTEN | Rapping the Grid | 2011 | 220 x 108 cm

A SONG FOR MANNAHATA

tekst Lydia Schouten, 2015

LYDIA SCHOUTEN is in de jaren zeventig begonnen als performancekunstenaar.

Haar persoonlijke leven was haar uitgangspunt, waarbij ze een erotische lading liet ontstaan tussen lichaam, materiaal en geluid.

Sinds haar eerste verblijf van 4 maanden in New York in 1981 heeft haar werk te maken met de invloed van de media op ons dagelijks leven.

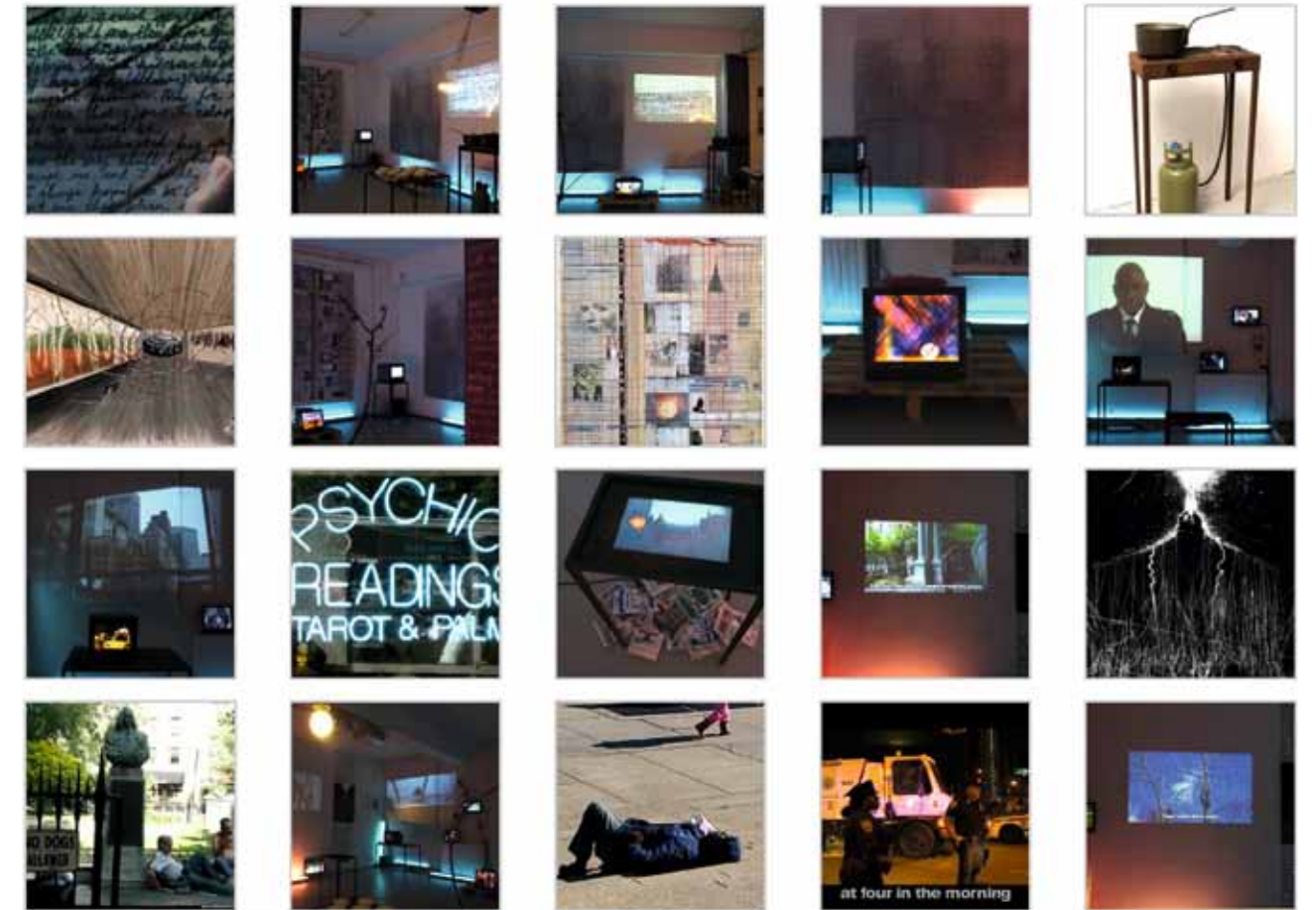
In haar video's en foto's gebruikte zij verleidingstechnieken van de massamedia door een eigen droomwereld vol van zelf beleefde avonturen te creëren.

In de negentiger jaren wilde ze het hebben over de invloed van de technologische ontwikkelingen op de maatschappij, eenzaamheid van het individu creërend.

Veel van haar installaties in de negentiger jaren gingen over existentiële eenzaamheid.

In de huidige tijd lijken de vaak zeer dramatische gebeurtenissen zich via de media steeds vaker aan ons op te dringen. In haar mixed mediatekeningen en installatie reikt ze tot in de verschillende diepten van de geschiedenis en combineert ze deze beelden met de tijd waarin we nu leven.

Bij Witteveen visual art centre is de premiere te zien van zowel de mixed media Installatie 'A SONG FOR MANNAHATA' als de werken op papier met de titel 'TOO MUCH NEWS'.

LYDIA SCHOUTEN | A Song for MannaHata | 2015 | 7 x 9 m

De installatie:

Manhattan is ooit in 1609 ontdekt door Henry Hudson, de kapitein die voer op het schip 'de Halve Maen' voor de West-Indische Compagnie uit Nederland.

In Nederland was toen een humanistisch tolerant klimaat, waar verschillende grote denkers naar toe kwamen, zoals Erasmus, Descartes en Spinoza, maar ook gaf het Joodse vluchtelingen en de Quakers uit Engeland een plek. Vanuit dit klimaat werd Nieuw Amsterdam gesticht op de plek dat later Manhattan is gaan heten.

De installatie bestaat uit een assemblage van heterogene verhalen, herinneringen, dromen over New York, die met elkaar resoneren op een tijdslijn.

Manhattan als huis, dat verbindingen maakt tussen heden en verleden als basis voor nieuwe interpretatie, sociale relaties, relaties met andere culturen.

Grote tekeningen worden afgewisseld door videoprojecties, LCD schermen en verschillende objecten.

Een soundscape 'beeldhouwt' de ruimte.

De bezoeker wordt fysiek omhuld door een bewegend veld van geluid. ■

GALERIE WIT BIJ WITTEVEEN #8

SPACE 4+5

herman de vries | NAN GROOT ANTINK

JOOS VAN DE PLAS | FLOS POL

19 T/M 5 DECEMBER 2015

GRAAG NODIGEN WIJ U UIT VOOR DE **OPENING VAN WIT BIJ WITTEVEEN #8** OP DONDERDAG **19 NOVEMBER 2015** TUSSEN 17.00 EN 19.00 UUR.

herman de vries (1931)

2015 is het jaar van herman de vries, met als hoogtepunten zijn presentatie “to be all ways to be” als Nederland’s vertegenwoordiger op de Biënnale in Venetië en zijn bijdragen aan de grote ZERO exposities in Berlijn en Amsterdam. Verder laat het Kröller Müller Museum niet eerder geëxposeerde toevalstekeningen zien, en zijn er talloze beurspresentaties en solo- en groeps-exposities met zijn werk in galeries in binnen- en buitenland.

Van 19 t/m 29 november ziet u op de begane grond bij Wit bij Witteveen niet alleen aarduitwrijvingen en plant-werken, maar ook de video’s “chance & change” en “no beginning no end”. Op de verdieping exposeren we werk van drie kunstenaars die net als de vries gebruik maken van wat de natuur ons, letterlijk, aanbiedt: Nan Groot Antink, Joos van de Plas en Flos Pol.

herman de vries | from earth, palestina | 2007 | 73 x 102 cm

herman de vries | curves, molinea cearulea | 2010 | 73 x 102 cm

Als een soort finissage van de presentatie op de Biënnale wordt werk van de vries tijdens het Amsterdam Art Weekend van 26 t/m 29 november getoond bij Wit bij Witteveen #8, Borzo Modern & Contemporary Art, Art Affairs Gallery, en in Huize Marseille.

NAN GROOT ANTINK | Steeping pots | 2014 – 2015 | afmetingen variabel

NAN GROOT ANTINK (1954) zoekt in haar werk naar intensiteit en concentratie. Zij probeert een zo zuiver mogelijk beeld te scheppen waardoor de blik van de beschouwer wordt vertraagd en de ervaring van het kijken wordt geïntensiveerd. In aansluiting op de traditie van de minimale schilderkunst zocht zij naar een andere manier van schilderen en kwam uit bij het gebruik van natuurlijke verfstoffen. Die maakt zij zelf uit plantaardige en andere natuurlijke grondstoffen, een ambachtelijke en experimentele manier van werken die haar voortdurend uitdaagt, en die haar dwingt om kleur als een gegeven te accepteren. In haar werk onderzoekt zij zo het spanningsveld tussen de objectiviteit van kleur – de kleur zoals deze tevoorschijn komt uit de materie – en de esthetische subjectiviteit ervan – de wisselwerking die kleuren met elkaar aangaan wanneer deze naast, of soms over elkaar, geplaatst worden. Bij Groot Antink zijn verf (in de twee verschillende betekenissen die in het Engels als dye en paint tot uitdrukking komen) en handeling (verven en schilderen) de beeldbepalende elementen. Haar monochrome doeken worden geverfd in plaats van geschilderd: de vezels van het doek nemen de plantaardige verf volledig op. Zo komt kleur in een van haar meest pure vormen tevoorschijn en verdwijnt het onderscheid tussen beeld en drager.

Naast enkele monochromen is in de expositie Wit bij Witteveen #8 een installatie te zien van zogeheten ‘steeping pots’: glazen potten gevuld met water, verplanten en katoenen stof die geleidelijk aan de verf aan de planten onttrekt en in zich opneemt.

JOOS VAN DE PLAS (1952) houdt zich in haar werk als beeldend kunstenaar bezig met metamorfose, zowel letterlijk als figuurlijk. Als jong meisje raakte ze geïntrigeerd door de handgekleurde 17de-eeuwse gravures van rupsen, poppen en vlinders van Maria Sibylla Merian (1647 – 1717) die ze zag in de eetkamer van haar oudtante in Mainz. Zo maakte ze onbewust kennis met het onderwerp dat haar steeds meer zou gaan fascineren en allengs het onderwerp werd van haar toekomstige werk.

Na een uitgebreide voorbereiding vertrok ze eind 2005 voor een aantal maanden naar Suriname en volgde het spoor van Merian langs de Caramacca kreek naar resten van de plantage “Vredenburg” waar haar voorgangster van 1699 tot 1701 onderzoek deed. Terug in Europa ontdekte Joos van de Plas toevallig dat Museum Wiesbaden veel materiaal bezit dat afkomstig is van Merian. Intensieve samenwerking met dat museum en onderzoek daar en in tientallen collecties elders in Europa bracht haar werk in een stroomversnelling. Dat leidde

onder meer tot een belangrijke solo expositie te Wiesbaden in 2013 – 2014: SECOND LIFE, METAMORPHOSIS INSECTORUM SURINAMENSIIUM REVISITED, met schilderijen, tekeningen, video's en installaties. Ook presenteerde ze daar een schitterend boek met collages bestaande uit reproducties van Merian's niet-ingekleurde prenten en foto's van de specimen die aan de basis van die prenten stonden.

In haar atelier in Helvoirt bevindt zich een biotoop waar de cyclus van rups tot vlinder zich afspeelt. Daar ontstonden de video "Growing Wings" en de fotoserie "Caterpillar Architects" die in de expositie Wit bij Witteveen #8 zullen worden getoond.

JOOS VAN DE PLAS | Caterpillar Architect
2013 – 2014 | 110 cm x 165 cm

FLOS POL (1954) woont en werkt in Maurik. Haar atelier grenst aan een voormalige forellenkwekerij, die ze de afgelopen jaren heeft omgebouwd tot een sprookjesachtige wildernis, waarbij een overgebleven kweekbak dient als grote vijver. In die tuin, 'de Garst' vindt ze inspiratie en materiaal voor haar beeldend werk: schilderijen over ontstaan, groei, vergankelijkheid, strijd, en bezieling. Doeken waarin bloem- en bladvormen krioelen als kikkervisjes of spermacellen, geschilderd alsof haar leven ervan afhangt.

Ze wisselt perioden van schilderen af met het fotograferen van bloemen, zaden, bladstructuren, lichtval, takken en struiken. Beelden die haar inspireren bij nieuw werk. Daarnaast verzamelt ze plantaardig materiaal uit de omgeving, de tuin en de vijver. Juten touw gebruikt door de omwonende fruit- en boomkwekers, maar ook wier en mossen uit de tuin vormt ze om tot ruimtelijk werk.

Sinds kort experimenteert ze met wiermassa's die ze ontdoet van slakjes en vervolgens nog nat uiteen trekt en overbrengt op zwaar aquarel papier. Dat moet vlug gebeuren, zonder dat er tijd is om na te denken, omdat het snel droogt en dan breekt. Zo ontstaan fascinerende, abstract en grafisch aanvoelende beelden die tegelijkertijd onmiskenbaar de aard van plantaardige, door groei ontstane structuren behouden. Enkele van deze wier werken zullen te zien zijn op de expositie Wit bij Witteveen #8. ■

FLOS POL | wieren op aquarel papier | 76 x 56 cm

GALERIE WIT BIJ BART INVITES COUZIYN VAN LEEUWEN SOLO

met Captain Braveheart
en Wonderbehang
3 – 24 DECEMBER 2015

Captain Braveheart (work in progress)

Wonderbehang

**OPENING
DONDERDAG
3 DECEMBER
17.00 – 19.00 uur**

BART INVITES
BLOEMGRACHT 2 | AMSTERDAM
OPEN WO T/M ZO VAN 12.00 – 18.00 UUR

WVAC SPACE 1+2

WOUTER VAN RIESSEN

21 NOVEMBER T/M 5 DECEMBER 2015

GRAAG NODIGEN WIJ U UIT VOOR DE **OPENING** VAN DE EXPOSITIE OP ZATERDAG **21 NOVEMBER 2015** TUSSEN 16.00 EN 18.00 UUR.

De zonnebloemen van Vincent van Gogh vormen het uitgangspunt voor inmiddels een hele serie schilderijen door **WOUTER VAN RIESSEN**. Vorig jaar was in de galerie al een aantal varianten te zien. Nu heeft Van Riessen het thema ook in olieverf en op groter formaat aangepakt.

Iedere bloem bij Van Gogh heeft een eigen karakter en wekt allerlei associaties op. Toen Van Riessen ermee aan de slag ging ontstonden beelden van wekkers, lampen, vogels en kwallen als vanzelf. Voor een moment zag hij een bloem in vleermuisge-daante. Al schilderend krijgt het beeld vorm en de zonnebloem van Van Gogh raakt steeds verder uit zicht. Wat uiteindelijk op

het doek komt, is geen vleermuis en ook geen bloem, maar een product van zuiver schilderkunstige verbeelding. Er ontstaat ruimte voor de toeschouwer om met zijn of haar eigen ogen over het doek te dwalen en dit creatieve spel verder te voeren.

Veel aandacht is besteed aan het heel precies in evenwicht brengen van de kleurvlakken. De bloemen worden zo in een eigen atmosfeer geplaatst. In deze gloed van heldere kleur lost het onderscheid tussen levende en niet-levende materie op. ■

WOUTER VAN RIESSEN | Vijftien zonnebloemen in een vaas VI
2014 | 90 x 70 cm

WOUTER VAN RIESSEN | Vijftien zonnebloemen in een vaas XVII
2015 | 152 x 119 cm

VBCN SPACE 1-5

VBCN 10 JAAR JONG

17 DECEMBER 2015 T/M 15 JANUARIJ 2016

In hun voorstel willen Van Velsen en De Massiac de verschillen-de bedrijfscollecties van de VBCN analyseren aan de hand van statistische methoden. Zij richten zich op objectieve meetbare elementen zoals maat, kleur en jaar van de verzamelde kunst in de collecties en gaan voorbij aan inhoudelijke noties die betrekking hebben op thematische en visuele overeenkomsten. Een viertal kunstenaars zal vervolgens op de uitkomsten reageren met nieuw werk. De tentoonstelling heeft als doel het fenomeen bedrijfscollecties bij een breder publiek bekend te maken en een discussie over corporate collecting op gang te brengen.

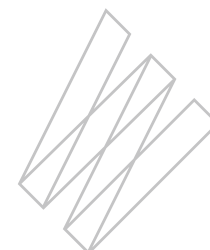
VBCN 10 JAAR JONG is een tentoonstelling die reageert op de cijfer-mania die vandaag de dag regeert. Door middel van een meetbare parameters willen de curatoren het fenomeen bedrijfscollecties onderzoeken en uitdiepen in plaats van het ge-

bruikelijke uittichten van de hoogtepunten. Naast een tweeledige presentatie bevat het voorstel een publicatie waarin experts uit de kunst en de wetenschap hun licht laten schijnen op de beweegredenen en de context van de tentoonstelling.

Sabine Kamstra: „Als kennisplatform wil de VBCN het debat en onderzoek naar de culturele en maatschappelijke rol van bedrijfscollecties onderzoeken en stimuleren. Het voorstel van Vincent van Velsen en Alix de Mordant de Massiac sluit daar naadloos op aan. Daarnaast viert de VBCN in 2015 haar tien-jarig bestaan. Deze tentoonstelling biedt een bijzondere editie die het fenomeen bedrijfscollecties onder de loep neemt, toetst aan de actualiteit en opent voor een breed publiek. Op unieke wijze brengt 10 jaar jong de VBCN in beeld waar bedrijfscollecties en de VBCN voor staan.“ ■

EXPOSITIES EN GASTEN 12 SEP 2015 T/M 15 JAN 2016

RON AMIR | NAN GROOT ANTINK | KARIN ARINK | IRINA BIRGER | DIANA BLOK
ROBBIE CORNELISSEN | WOUTER VAN DRIESSEN | FRANS FRANCISCUS | ANITA GROENER
LENNEKE VAN DER GOOT | ROSEMIN HENDRIKS | CAREN VAN HERWAARDEN
TJIBBE HOOGHMSTRA | NOUR-EDDINE JARRAM | JELLE KAMPEN | PAUL KLEMAN
INGER KOLFF | ARNO KRAMER | GEBROEDERS MIEDEMA | ROMY MUIJRSERS | PAUL NASSENSTEIN
STIJN PEETERS | JOOS VAN DE PLAS | FLOS POL | LYDIA SCHOUTEN | NICOLE SCHULZE
ROLAND SOHIER | MONIQUE TEMMEN | TERRY THOMPSON | herman de vries | HANS DE WIT

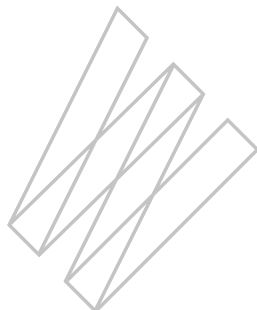

WITTEVEEN
VISUAL ART CENTRE

COLOFON
UITGAVE 3/2015
UITGEVER OEKE WITTEVEEN
TEKST OEKE WITTEVEEN, ARNO KRAMER, KUNSTENAARS ZELF OF ZOALS AANGEGEVEN
VORMGEVING NICOLE KELLER
FOTOS PETER COX, JOHN STOEL, KUNSTENAARS ZELF OF ZOALS AANGEGEVEN
PRODUCTIE ID PUBLISHERS
OPLAGE 1.000 EXEMPLAREN
AFBEELDING OMSLAG LYDIA SCHOUTEN

WITTEVEEN VISUAL ART CENTRE | KONIJNENSTRAAT 16A | 1016 SL AMSTERDAM

OPEN: dinsdag t/m zaterdag 12.00 tot 18.00 uur.
T: 0031 (0)20 6239684 | E: oeke@xs4all.nl | www.witteveenvisualart.nl

WITTEVEEN
VISUAL ART CENTRE

KONINGENSTRAAT 16A
1016 SL AMSTERDAM
WITTEVEENVISUALART.NL

AFBEELDING: OMSLAG
| 2015 | 100 x 140 cm

LYDIA SCHOUTEN | Bannouse Coney Island

idpublishers